

poština plačana v gotovini.

Leto XXV.

8. avgusta 1929.

Cena številki 1 Dinar

Številka 8.

Tisk Prekmurske Tiskarne v Murški Soboti za tiskarno HAHN IZIDOR.

MARIJIN LIST

NEVTEPENO POPRIJETA DEVICA MARIJA. — Pobožen mesečen list.

Vrejuje ga z dovoljenjem cerkvene oblasti: K lekl Jo žef, vp. pleb. v Črensovcih, Slovenska Krajina. Izhaja vsaki mesec 8. na spomin petdesetletnice razglašenja verske istine od Marijinoga nevtepenoga poprijetja leta 1904. dec. 8., gda je te list, kak prvi pobožen slovenski list Slovencom Slovenske Krajine do rok dani.

Cena na leto: doma na skupni naslov 10 Din., na posameznoga 15 Din., v vse države Evrope 25 Din., v Ameriko Jüzno i Severno, v Canado, Australijo z Novinami i kalendarom „Srca Jezušovoga“ vred, štiri je brezplačen, štiri dolare. Naročniki so deležni sada več jezerih sv. meš i dobijo k listi vsi brezplačno kalendar Srca Jezušovoga. M. List z kalendarom Srca Jezušovoga je priloga Novin.

V vredništvi M. Lista v Črensovcih se dobijo kupiti: 1. Življenje sv. Martina püšpeka za 1 Din 75 par; 2. Življenje sv. Jezušekove Trezike po 5 Din; 3. Molitvena knjiga „Hodi k oltarskomi Svestvi“ v celo platno vezana z zlatov obrezov 20 Din; 4. skrivnosti sv. rožnoga venca po 2 Din 50 par 15 falatov.

Dari.

Na podporo Marijinoga Lista t. j. sv. Oči za zlatomešni dar so darüvali v dinaraj sledeči: Vinčec Jožef Canada 71, Grüškovnjak Roza Žižki 112, Hari Marija periča Ptuj 13, Ritos Peter Črensovci 6, Malašič Jožef žel. Varaždin 50, Tkalec Kata Gor. Bistrica 10, Prša Marija Beltinci 1, Špilak Ivan Canada 56, N. N. Velka Polana 10, N. N. Beltinci 1, Ropoš Imre Čöpinci 4, Tretji red Sv. Trojica 25, Pozvek Fr. G. Slaveči 5, Ritlop Ana Chikago 56, Toplak Ivan Chikago 56, Grüškovnjak Št. Chikago 112, Dragovič Mihal Beltinci 2, Horvat Peter Beltinci 2, Lebar Franc Beltinci 1, N. N. Gančani 5, N. N. Gančani 1, N. N. Gančani 137, Gerič Bara Turnišče 15, Horvat Verona Žižki 10, Ferenčak Ivan Odranci 1, Kociper Marija Odranci 1, Mertük Štefan Odranci 2, Hajdinjak Izidor 1, Sečkar Štefan 1, Vegič Martin 1, Matko Štefan 1, Šeruga Mihal 1, Hodnik Geta 1, Antolin Mihal 1, Maučec Mihal 1, Nedeljko Mihal 1, Dominko Mihal 1, Zver Matjaš 1, Zver Matjaš 1, Kavaš Štefan 1, Čurič Ivan Nemšćak 5, Štof Štefan 2, Kovačič Jožef 2, Žilavec Jožef Tropovci 2, Varga Ana Tropovci 8, Gabor Marija Tropovci 1, Rajbar Alojz 2, Pertoci Franc 2, Pertoci Ana 3, Zelko Matjaš 1, Lazar Janoš 2, Števanec Mihal 4, Lejko Janoš 3, Lejko Treza 5, Seršen Verona 3, Osojnik Matjaš 2, Geder Janoš 2, Žilavec Treza 1, Rajber Lujza 1, Küzma Klara 1, Plahüt Roza 3, Rajbar Treza 1. V Nedelici širitela Györköš Štefan in Sobočan Jožef nabrala 95, Lük Janoš Domajinci nabralo 40, Jerebic Jožef Ivanci nabralo 20, Žižek Aga Sv. Bolfenk 5. — Marija Vam povrni obilno. — Vredništvo.

Na sirotišnico „Dom sv. Frančiška“ v Črensovcih so v dinaraj darüvali sledeči: 153. črep so kupili Koudila Štefan, Andrejci 10, Törnär

Martin Gornja Bistrica 5, Kotrige škapulirske bratovščine, Gornja Bistrica 8, Antolin Jožef Odranci 10, Podgorelec Marija Presika 4, Pošal Marija Presika 3, Jambrovič Marija Presika 5, Jambrovič Helena Presika 4, Peršak Ivan Robadij 5, Šolske sestre sv. Peter pri Maribori nabrale 500, Fras Ferdinand in žena Norčič Treza Bakovci 100, Kolarič Ana Trnje 20.

154., 155. i 156. črep so kupili sledeči: Rihard Jakob Vukovar 100, Bolnica Golnik zpravilišče 20, N. N. Gančani 5, Gerič Bara Turnišče 70, Čurič Treza Trnje i sestra Jerneja Kranjc nabrale v Medjimurji in na Hrvatskom 1390. Fras Ferdinand i žena Bakovci 50, Bibel Liza Mačkovci 3.

Magdalena Copot Berkovci nabrala 160.60. Darivali so: Alojz Zajdela 5, Ivanka Zajdela 5, Marija Tišler 5, Otilija Korošak 4, Ivan Vražič 10, Rudolf Slavič 5, Fifuja Franc 5, Franc Špindler 3, Jožef Zajdela 3, Matija Jurinec 5, Salai Alojzija 3, Kapun Jožef 2, Magdalena Copot 5, Alojzija Babič 5, Ana Vuk 3, Marija Marinič 4, Terezija Vršič 5, Antonija Šiško 5, Jozefa Marinič 3, Jakob Nemeč 2, Johana Kranjc 5.60. — Kokoriči pri sv. Križi: Frančiška Weiss 2, Terezija Stumpf 10, Johana Ivanjšič 4, Marija Heric 10, Alojzija Čuk 4, Kolarič Jakob 3, Hren Marija 10, Marija Filipič 8, Terezija Križan 3, Alojzija Osterc 2, Antonija Čuk 2, Terezija Horvat 2, Verona Škergit s Cvena 10. Horvat Janoš i Orša Bakovci nabrala 158.30. Darivali so: Štiblar Štefan 10, Serec Alojzij 10, Čergöli Marija 10, Horvat Alojzija 5, Jančar Treza 5, Fras Ferdinand 5, Činč Franc 5, Ritonja Terezija 5, Mesarič Jožef 5, Pertoci Ivan 5, Perkič Ana 4.50, Kranjec Štefan 4, Vogrinčič Franc 4, Vrečič Marija 4, Lukač Ilona 4, Lazar Bara 4, Marič Marija 4, Cigüt Štefan 3, Horvat Orša 3, Flegar Kata 3, Titan Terezija 3, Pollak Marija 3, Bagari Jožef 2, Vogrinčič Marija 2, Kūhar Marija 2, Bratkovič Štefan 2, Ščap Franciška 2, Sreš Franc 2, Idič Anton 2, Mülič Terezija 2, Kovač Lojze 2, Horvat Jožef 2, Maučec Jožef 2, Jančar Anton 2, Tratnjek Ana 2, Lūkač Ana 2, Kūhar Franc 2, Novak Anton 2, Milak Anton 2, Baler Ana 2, Rūžič Janoš 1, Heric Cila 1, Husar Agneš 1, Vereš Ana 1, Buzeti Anton 1, Obal Alojz 1, Norčič Terezija 1, Bratkovič Rozalija 1, Bertalan Marija 2. Horvat Marika Števanovci 112 (zdaj celi črep) Horvat Lujza Bakovci 10 din.

* * *

K 81. kamli, šteroga smo pred ednim mesecem objavili, je darivala ešče Rous Marija iz Chikage 56 Din.

Oča sirot povrni vsem darovnikom obilno!

Odbor.

O sveta Marija, več kak mantrnica, prosim te na tisto žalost, stero si prestala, kda si vidila, kak je za mene grešnika mirao tvoj nedužen sin, ki je tebe Janoši, svojo dušo pa Oči nebeskomi zročo, kda ti je bridki meč prehodo dušo, zroči me v roke tvojega sina, naj me skrije v svoje rane, ka oprana po njegovej krvi moja duša varno čuje te reči: dnes boš z menov v paradizomi.

Častimo sveto Ano !

V knigi „Domači nagovori“ sam čteo od pripomoči svete Ane sledečo poučno i tolažljivo zgodbo :

Neki bogaboječi človek jo meo to lepo navado, da se je vsaki den priporočo svetoj Ani. I ar je to svetnico srčno častio i veliko vüpanje meo do nje, si je doste prizadevao, da tüdi drüge za njeno častenje pridobi. Da bi te svoj namen dosegno je vnogo slik svete Ane kre poti i cest semota dao naslikati ; za olepšanje njenih oltarov je bogate darove darüvao, i je povsde priporočao, naj se ne spozabijo s svete Ane. Tak je delao celo svoje življenje. Te človek pride končno na smrtno posteljo, i kak vsaki ki samo eden stopaj. stoji do večnosti, nemre, da ne bi trepetao ar neve, ali ga čaka nebesko veselje ali pa strašno trpljenje, se je tüdi on začno bojati. Naednok potihne i kakti v dühi zameknjen v posteli leži. Potom ponovno k sebi pride i ves veseli spregovori : „Ne se mi trbej več bojati smrti. Blažena Devica Marija i njena ljübezniva mati sveta Ana sta me prišle obiskat. Zagotovile sta me o večnom zveličanji, ar sam se vsikdar priporočao svetoj Ani i sam tüdi drüge na to nagovarjao ; pravile sta mi, da vse, kaj sam včino na čast svetoj Ani, mi je vse obilni kinč spravilo v nebesaj.“ To povedavši mirno zaspi v Gosposi ; njegova düša se je pa vzdignola v nebeske višave, kde jo je sveta Ana ljübeznivo pričakala i jo pred Jezušov prestol vodila. Teliko zgodbe. — Ovo, kak se svetoj Ani priküpi tisti, ki širi njeno častenje. Ovo, kak ona skrbi za svoje častilce i priporočence. Z drüge strani pa vidimo, kak se Mariji dopadane, če se čast njene matere povekšava i če se ona na pomoč zove.

Dragi Marijini častilci ! Tüdi mi bomo ednok, i najbrž prle kak si mislimo prišli do tiste stopnje, štera nas bo samo eden peden ločila od večnosti. Te bomo trepetali i si mogoče prijatele želeli k svojoj posteli, da bi nas tej tolažili. Mi bomo svojo düšnovest pitali, če se smemo zanašati na večno zveličanje, pa se nam je bojati, da nam bo več slaboga kak dobroga pred oči postavila iz našega življenja.

Mi bomo mogoče spovednika prosili, da bi nam povedao svoje mišljenje o našoj večnoj usodi ; ali niti on ne bo nas mogeo popolnoma vpo-kojiti. Nišče nam ne bo mogeo vzeti od srca straha pred večnostjov. Mi bomo vzdihavali po nebeskoj tolažbi, ali če si zdaj v življenji ne priskrbimo nebeskih prijatelov, jih tüdi v tistoj žmetnoj vöri ne bomo meli.

Zato zdaj, kda šče mamó čas, si priskrbimo nebeske prijatele i pomočnike. Med te naj spada v prvom redi sveta Ana ! Priporočajmo se njoj i srčno jo častimo, da nam bo zagovornica pri Bogi i da nas pride v smrtnoj vöri s svojov hčerkov Marijov obiskat i tolažit.

O sveta Ana ! k tebi obračamo svoje skuzne oči, i te s poniznim srcem prosimo : Varij nas v življenji, bodi nam srčna tolažnica v smrtnoj vöri, bodi nam dobra zagovornica pri sodbi i sprosi našim düšam nebesko, večno veselje.

Bogoslav.

K Materi Mariji.

Molitev sv. Bernarda.

Pozdravljena bodi kraljica smiljenosti, gospa sveta, kraljica nebes, devic devica, najsvetejša med svetniki, svetlost za slepce, dika pravičnih, odpuščenje za grešnike, rešitev obvüpanih, moč oslavljenih, zveličanje sveta, gledalo vse popolnosti. Naj po tebi pridemo k Sini, o srečna najditeljica milošče, rodica življenja, mati zveličanja, naj nas po tebi sprejme, koga smo po tebi dobili. Naj zagovori pred njim naše pokvarjenosti hüdobijo tvoja nevtepenost, i tvoja Bogi dopadljiva poniznost naj sprosi odpuščenje našoj nečimurnosti, tvoja obilna ljübezen naj pokrije vnožino naših grehov, i tvoja slavna rodovitnost naj da rodovitnost našemi zaslüženji. Gospa naša, sredbenica naša, zagovornica naša, tvojemi Sini nas zroči, tvojemi Sini nas priporoči.

Sprosi nam, o blagoslovljena, po milosti, štero si najšla, po predpravici, štere si vredna bila, po smiljenosti, štere si rodila, da, ki je po tebi postao deležen naše slabosti i nevole, nas po tebi včini deležne svoje dike i svojega blaženstva, Jezuš Kristuš, tvoj Sin, naš Gospod, ki je na vse veke hvale vreden. Amen.

Molitev sv. Mechtjlde, na štero jo je sam Bog navčo.

Bodi pozdravljena po vsegamogočnosti Oče, po modrosti Sinü, po sladkoj dobroti svetoga Düha, Marija, ki presvetlavaš nebo i zemljo. Milošče si puna, Gospod je z teбом, jedini sin Oče Boga i jedinorojenec tvoje deviške utrobe, najslajši zaročnik i prijateo tvoj. Blagoslovljena si ti med ženami, ki si pregnala Evino preklestvo i si prinesla večni blagoslov. I blagoslovljen je sad tvojega tela, Jezuš Kristuš, Gospod i Stvoriteo vsega, ki vse blagoslavlja i vse posvečüje, vse bogati i vse oživlja. Amen.

Predga preč. g. Žalar Alojza, kaplana bel- tinskoga, na Brezjah.

Pod Tvojo obrambo šetijemo o sveta Mati boža . . .

V Gospodi ljubljeni romarje!

Daleč od tū, več sto kilometrov, tam šūmi naša Mūra, tam se zib-
ljejo naša žitna polja i njive, tam stojijo naši domi. I v našij domaj srca
vseh naših ljūbih čūtijo zdaj z nami, njūve misli idejo prek bregov i do-
lin k nam i nas majo za srečne, da smemo stati tū pred z zlatom koronanov
Marijov Pomagaj na Brezjah. O mati božja, pogledni nas tū pred se-
bov zbrane. Ljūbezen nas je gnala, da pridemo se na Tvoj ljūbljeni kraj,
kde Slovencom kak v Lurdi preobilne milosti deliš. Daleč smo prišli, o
Mati. Zapūstili smo svoje dome i vse svoje ljūbe. Nesmo se zosagali du-
ge poti i velikih stroškov, ár ljūbimo Tebe i Tvojega božjega Sina. Zato
znamo, o Mati, da z ljubavov gledaš na nas i maš odpreto srce, da čūješ
naše prošnje.

Čūj nas, ljūba Mati pomočnica, gda Te prosimo dnes pomoč:

- 1.) Za naše dūšne potrebščine,
- 2.) V naših telovnih nevolah,
- 3.) Źa naše svetne potrebščine.

Preljūbi krščieniki!

Vi vsi znate i tūdi Mati božja zna, da nega po naših prekmurskih
domaj ne zlata i tūdi ne srebra, ne bogastva. Lejko pravim, da živimo bole
v preprostom i skoro sirmaškom življenji, kak pa v obilnosti i v zapravljanji.

Pa čeravno nesmo bogatašje, čeravno ne hodimo v svili i zlati, itak
mamo eden dragi zlat, edno dragocenost, edno svetinjo, ki nam je več,
kak vse drūgo na sveti. Ta nas napravi v sirmaštvi bogate, v nesrečah
vesele, v trpljenji koražne. Te naš dragi zlat, več vreden kak celi svet, je
naša vera. O vera naših očov, kak te ljūbimo. Od vučenikov, naših slo-
venskih apoštolov sv. bratov Cirila i Metoda smo te sprijali. Ti si očū-
vala, da so ne naši pradedi bili kak divjaki poklani, hiši katol. vero, ti si
bila tolažnica, kda so divja ljūdstva roparov tlačila naše očeve, ki so v
robstvo gonili njihove hčere i deco krviželni Törki. Vera je bila, štera nas
je ohranila, da je ne premimo naš slovenski jezik, nego da smo po jeze-
roletni ločitvi kak Slovenci, prišli v narodno državo.

Ar se mi zavedamo, da vse ka mamō, svoj slovenski jezik, svoje
poštenje, svojo srečo, mamō le po svojoj veri, zato jo pa tūdi ljubimo. I
što šče biti naš prijateo, mora ljubiti tūdi našo vero, što šče biti naš vo-
diteo, mora tūdi našo vero poštvati. Ne nas zato ravno vera ohranila
Slovence, da bi nam zdaj naši bratje Slovenci smešili naše svetinje i se
delali norca iz toga, ka mi poštvujemo i nam je najsvetejše. Kda bo spad-
nola vera, bo prišeo bolševizem, ki ga je v njegovoj grozoti že dosta ob-
čūtila prekmurska zemlja tak, da si nišče več ne žele nazaj onih dnevov
krvi i joča. O Marija Poinagaj, varūj nam v srci trdno našo vero i ohrā-
ni nas zvesto deco materi Cerkvi.

Pa za našo mladino Te prosimo, o Mati božja. Što more njihove
sovražnike prešteti! Kak jo zapelavlejo. Zapelivci s slabimi knjigami i sla-

bim vzgledom, kak jo lovi peklenski sovražnik sam i po svojih pomočnikih. Sprejmi pod svoj materinski plašč vse naše dečke i dekcle, vso našo deco i ohrani je vse čiste i nevtrepene. Njihova lica naj bodo rdeča kak ščipki, a duše čiste i nedužne, kak bele lelije.

I to daj, o Mati, v srce našoj mladini, da bo svoje stariše i stare ljüdi ljubila i poštuvala. Naj njim bo sveta 4. zapoved, da se njim bo dobro godilo na zemlji, štero njim Gospodni Bog da. Naj bo mir i ljübezen po, vseh naših domih, naj bodo hiše, kak svetišča mira božega, o Kralica mira, prinesi nam boži mir i ljübezen.

Prosimo Tejpa, Mati pomočnica, tüdi pomoči v naših nevolah. Marija, mi znamo, da vidi Tvoje milosti puno oko po naših domih. Ali se Ti ne zalije tvoje smiljenja puno oko s skuzami, kda čuješ vzdihne naši betežnikov, kda gledaš naše siromake, ki ne morejo hoditi i so puni nevole. Ti predobra Mati! Ali boš zaistino pred nami zaprla svoje oči i svoja vüha? Ali te ne gene vsa naša nesreča, ki je mamó toliko v svoji domačiji?

Mati smilena, znamo, da tüdi naša prošnja ne bo zabadav. Vej vsikdar, kda pogledamo na tvoj kronani oltar i tvoj mili obraz, nas prežene vüpanje, da boš slišala naše prošnje i goreče vzdihne. Vej ešče nikdar nej bilo čüti, da bi ti koga zapüstila, ki je pod tvoje varstvo pribežao, tebe pomoč proso i se tvojoj obrambi priporočao.

Ali neso že jezeri i jezeri pri tebi, o Mati, prosili pomoči v svojih nevolah i bolečinah? Pa si je poslühnola, Mati preblaga, i v zahvalo so ti püstili spomin, ki naj vsem ljudem svedok bode o tvojoj moči i dobroti. O čistitljivi oltar Marijin, s palicami, bergljami aii kankami okrašen, več nam poveš, kak če bi bio iz čistoga zlata. Človek trpin iz skuzne doline, kda pogledaš oltar Marije Pomočnice, znaš tole: Če ti več nieden človek ne more pomagati v tvojoj bolezni, či te tüdi najbogši zdravniki ne morejo ozdraviti, ti preostane ešče edna nebeska zdravnica, ki te ešče more ozdraviti, če maš zadosta vere i si vreden te velike milosti. Jaz sam jih poznam betežnike; z betežnov nogov i puni bolezni in s palicami so prišli se, a zdravi se vrnili nazaj domo. Zato te pa tak goreče prosimo, prelüba kraljica majniška, Ti si tolažba nevolnih, ti smilena i dobra, ti izprosi pri Bogi zdravja našim siromakom, ti jih potolaži v njih trpljenji. Pa bomo vseširom oznanjali, vsem svojim domačim povedali o tvojoj dobroti i smilenosti. K tebi kričimo zapüščena i nesrečna Evina deca.

Marija Pomočnica, pomoč Te prosimo mi romarje tüdi za naše *telovne potrebsčine*. Mi znamo, Mati nebeska, da vidiš naše polje i njive, da nam vkljub vsemi deli ne dajo zadosta krüha. Ti znaš, kak naše matere ljübijo svoje deco i materinstvo i da je Bog blagoslovo naše družine, da so jako številne. Kak zato boli srce, kda mala deca zdigavlejo svoje roke i prosijo z malimi i lačnimi vüstnicami: Ajta, mama, dajte krüh. Ta prošnja dece žene naše može i mladence, a tüdi žene i mladenke po širnóm sveti, da si pri tühincih zaslüžijo krüh za svoje domače. Tak pa postajajo žalostni naši domovi, ar može očevje se mantrajo po sveti, a žene so doma dovce i mantrnice same z decov. O Marija, zavolo drobne nedužne dece se nas usmili i daj nam blagoslov na naših žitnih polaj i pri živini, da ne bomo stradali krüha. Pomagaj, da bodo naši očevje i bratje najšli doma zaslüžka i krüha, da ne bodo deca brez svojih očov. Izprosi pri ljubóm Siní, da bo vse tak vrejeno, da nam ne bodo tühinci davaj

krüha. Ti Kraljica nebeska, ti vidiš s kak težkim *srcom odpüščajo naše matere in ocevje* svoje sinove, žene svoje može, deca svojega oço, kda se odpravljajo v Nemčijo, ali na Francosko, ali celo prek morja v Ameriko. S kak hrepenečim *srcom čakajo pisem* iz daljnih krajov, ki jih piše žülgjava roka. Vnoge vnoge nam, o Mati, srečno nazaj pripelaš, a žalibog vnoгим pa izpijë tujina, kak hüdobna mačeha, njihovo moč i njim vniči njihovo vero. Pozabijo na svoj dom, na svojo mater i oço, na svojo ženo i deco. Teh naših zgübljenih sinov se smili Mati i jih pripelaj nazaj na naš dom, da bodo palik vse naše družine zdrüžene v ljübezni Tebe slavile.

Vse sinove naše krajine, gdekoli živejo, čuvaj Ti, ti jih vzemi pod svojo obrambo i pripelaj jih nazaj nepokvarjene na düši i na teli. Tüdi naše vojake ki so naš krvni davek domovini, tüdi te nam vrni zdrave, lajšaj njim težavne vežbe, i jih opominaj, naj ne pozabijo navukov materinih.

Kda se obračamo k Tebi zavolo telovnih potrebščin, Te pa zednim tüdi prosimo, varüj nas pohabnosti i lakomnosti. Daj Ti, da bomo ljübili priprostost, da ne bomo živeli samo grünti i živini, nego svetnoga te telko prosili, kelko ravno potrebüjemo, naj naše srce ne lübi preveč penez i bogastva, nego bole Tebe i Tvojega božega Sina.

Prelübi! Z zavüpanjom smo razložili Mariji Pomagaj svoje potrebšćine, svoje nevole, svoje žele. Kak deca v oči svojoj materi tak zavüпно gledamo na Tebe i znamo, da je tvoje lübo srce odpreto našim prošnjam. O Mati lüba, čüj nas in izprosi pri lüбом Jezusi blagoslova našim valovitim poljam, odvzemi nam križe, ki jih telko mamó ali pa nam bar pomagaj jih nositi. Naj bo boži blagoslov nad vsemi našimi domaćimi, zavolo šterih smo prišli se k Tebi, Mariji Pomoćnici. Celo naše Prekmurje naj občüti tvojo prošnjo pri Bogi, kda je zdaj skoro jezero zastopnikov poslalo, da Tebe počastijo ob 10 letnici, kda so se zdrüžili z ostalov Slovenijov v edno državo. Pa bo šla Tvoja čast v vüstih vseh po naših prekmurskih vesnicah, po Gorićkom, Ravenskom i po Dolenskom. I vsi bodo tebe slavili rekoč: Milostna je Mati Pomagaj na Brezjah i ona ne zavrže poniznoga prošnjika. — Amen!

Življenjepis Chambon Marije Marte, laične sestre reda Marijinoga obiskavanja.

VIII.

Trnjava korona.

Od teh düš žele Jezuš nežnejše sočütje do svoje molbevredne glave. Poslüšaj, o, samo tisti iz srca zvirajoči krik, s šterim se obrača do Marije Marte sestre, kda njej krvavo z ranami popolnoma obsipano glavo pokaže, štera je takše bolećine odkrivala, ka je sestra ne najšla reči, kak bi je opisala. Jezuš njej je te pravo: „Glej, tü je, koga iščeš! Glej, v kakšem stani je! . . . Poglej me i poberi mi trnje z glave i darüj Oči zaslüženje mojih ran za grešnike . . . Idi pa išči düše!“

Kak vidimo, v teh rečeh ljübljenoga Zveličitela se ponavlja rüm večnoga „žejam“-a, skrb za düše, ki jih šće rešiti: Idi pa išči mi düše!

„Pazi na navuke, štere ti dam: trpljenje je tvoje, — milošće, štere

ono spravi, so pa drugih. Edna jedina duša, štera združi svoje delo z za-
služenjom moje korone, več pridobi, kak celi samostan skupno.“

Boži vučiteo jo je poleg ostrih nagovorov tudi batrivo i z tem njeno
srce pripravo, da je bilo pripravljeno sprejeti križe. Leta 1867. meseca
oktobra je sestra postala zameknjena i se njej je prikazao Jezuš z trnjavov
koronov, štera je bila odičena: „Moja trnjava korona bo celo nebo i vse
svetnike z svetlostjov obdala! So na zemlji odebrane duše, šterim bom
to pokazao; ar je svet v tak veliko kmico pogrožen, ka on tak velike
svetlosti ne more prenesti. Glej, kak lepo je zdaj, ar je tak boleče bilo!“
Mili Vučiteo je še dale šo. Dao njej je deo dike kak njej je dao deo trp-
ljenja. — Na en hip njej pokaže bodočo diko. Na glavo njej položi sveto
korono, ka njej povzroči veliko trpljenje: „Vzemi mojo korono, v tom
stani te bodo gledali svetniki.“ Nato se obrne do svetcev i njim kazajoč
na svojo žrtev pravi: „Glejte sad moje trnjave korone.“

Sveta korona je blaženost pravičnim, a strahota za hüdobne. To mo-
re Marija Marta ednok v nekoj podobi gledati, štera njej je odkrila skriv-
nosti drugoga sveta. Boži sodbeni sto je vidila vu svetlosti i ta svetlost
je prihajala od trnjave korone. Pred tem sodbenim stolom se bodo duše
sodile. Nepretrgoma stopajo pred najvišjšega sodca. Tiste duše, štere so
bile verne v svojem življenji, se zdaj z vüpanjom vržejo v naroče Zveli-
čitelji. Neverne pa, kda varajo sveto korono, se spomenejo z Jezušove
ljübezni, štero so one zavrgle i se od straha v večno globočino vržejo.

To videnje je tak močno vplivalo na njo, ka je siromaško dete ešče
te trepetalo, kda je to prikazen pripovedavalo. (Dale.)

Marija, kraljica nebes i zemle.

Od vseh stvari, ki so kda iz bože vsemogoče roke prišle, je bila
Marija najlübša. Nad Marijov je meo Bog od vekomaj takše dopadenje,
da kda je nebesa stvarjao i oblake gori pripinjao, kda je dno zemle vtr-
düvao, meje okoli morja postavljao i vode, stüdenca kopao, je Ona pri
Njem bila, je vse ž njim ravnala, se je vsaki den veselila i se je ž Njim
radüvala. (Prip. 8.)

Po tom takšem je Bog prav včino, da je svojo lübeznivo Marijo
nad vsemi drugimi ljudmi na zemli visoko zviso, i ar On Marijo bole lübi
kak vse druge svetnike, je v svojoj modrosti prav včino, da jo je z dušov
i telom v nebesa vzeo, jo tam angelom predpostavo i jo za kraljico ne-
bes i zemle slovesno kronao.

Vse to se je zgodilo na sledeči način:

Po Jezušovom vnebohodi je naimre Marija šče nekaj časa pri sve-
tom Janoši živela, vendar so Njene misli samo pri Jezušu v nebesaj bile, i
Ona je neprestano želela kem prle združena biti s svojim Sinom. Njena
zela je bila spunjena, Ona brez vsakoga betega v Gospodi zaspi. Njena
prečista duša se v nebesa k Jezušu vzdigne, Njeno telo pa nesejo apoš-
tolje v Getzemanski ograd i je tam položijo v grob, z rožami olepšano.
Tri dni preverostüjejo vučenicje pri Marijinom grobi v svetih pesmaj,
med tem so se pa v nebesaj čüdne stvari dogajale. Jezuš žele tudi telo
svoje prisrčne matere v nebesaj meti, zato veli svojim nebeskim služabni-

kom, naj se na zemlo spūstijo, naj v Getzemanskom ogradi Marijino telo iz groba vzdignejo i naj je v nebesa prinesejo. To se je zgodilo. Na tretji den so vučenicje na želō Tomaža, ki je zamūdo Marijin sprevod, grob odprli. Ali glej, nebeska dišava se iz Marijinoga groba širi, — Njenoga tela pa nega več v njem. — Angelje so je na svojih rokaj v nebesa odnesli i pred Jezušov prēstol položili. Marijina sveta dūša se je znova zdrūžila z Njenim prečistim telom.

Jezuš je svojo mater posado na svojo stran; vsi nebeski stanovniki so se Njoj priklonili i z božega svetišča je odmevao močen glas po vseh nebesaj: „*Marija je kraljica nebes i zemle!*“ — BOGOSLAV. —

Iskrice.

Recept za kršćansko popolnost.

Sveti Vincencij Fererski je po kršćanskoj popolnosti hrepenečim dūšam napisao sledeče navuke i opomine :

1. Ogibaj se zvūnešnje raztresenosti za volo nezmernih časnih skrbi.
2. Varūj svoje srce pred prevzetnostjov i pred gizdostjov.
3. Vniči brezmejno navezūvanje srca na pozemelske stvari.
4. Źeli istinsko, biti zaničūvan i ponižan od sveta.
5. Neprestano vzbūjaj v sebi srčno pobožnost do križanoga Jezūša.
6. Prenašaj dobrovoljno vse svoje trpljenje iz lūbezni do križanoga Jezūša.

Resan zlati navuki za pobožne dūše !

Dnevni red ednoga grofa.

Pobožno preminoli grof Renti, državni svetovalec na Francuzkom (vmro leta 1649), se je držao sledečega dnevnoga reda : Po navadi je ob petih vsako jūtro stano, potem, kda je že eden tao noči v molitvi preverestūvao. Potem se je oblačo v mislih na Boga i se jemi klečēč zahvalo za včlo-večenje Jezūša Kristuša, nato se darūvao Deteti Jezūši, da bi v Njegovom dūhi mogeo nasledūvati Njegove jakosti. Pred obedom je molo i med njim je čteo pobožne knjige. Če so njemi opravila dopūstila, je tūdi popoldne obiskao kakšo cerkev, zaneslivo je pa vsaki večer celo vōro molo. Pri večerji so njemi čteli Źivljenje svetnikov, po večerji se je pa kaj pobožnoga pogovarjao s svojov decov i je ob devetih Ź njimi i z drūžinov večerno molitev opravo i legao na počinek.

Kršćenik, v to gledalo se poglej !

Iz „Zgod. Danica“ — BOGOSLAV.

O sveta Marija, mati mojega zveličanja, kda de moja dūša ino moje srce kričalo na smrtno vōro : reši nas, ar se pogūblamo te naj tvoj križani Sin zapove morji nevol i vetri skūšnjav, ka postane velika tišina, štera me odpela vu pristanišče večnoga blaženstva.

Začetek 25. letnice Marijinoga Lista. Slavnost širitelska.

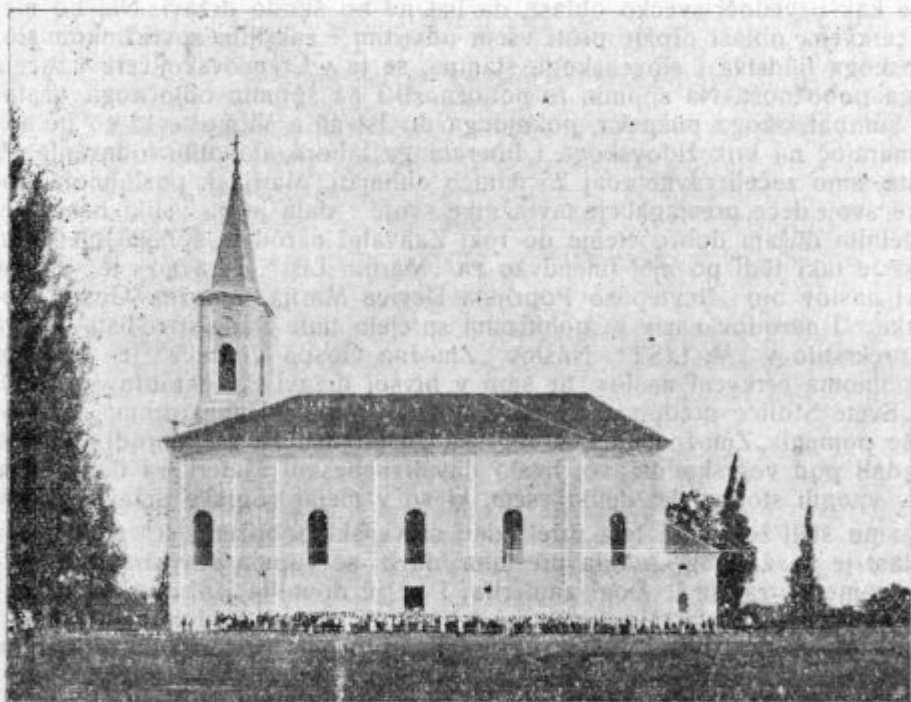
Julija 14. se je začela obslužavati 25 letnica M. Lista. Zakaj v tom časi, ve pa komaj decembra 8. bo 25 let, ka je prva številka izišla? Zato, predragi, ar pred 25 leti v tom časi, kak smo začeli 25 letnico, so se začele opravljati velike i duge pobožnosti za naklonjenost cerkvene oblasti, ka bi dovolila izdavanje pobožnoga lista v slovenskom jeziki, štere so potem izprosile od D. Marije to dovoljenje. Svecka oblast je najmre ne gledala z lepimi očmi na tisk v slovenskom jeziki. Cerkvena oblast, naj se reši vočimetanja, ka širi protidržavni tisk, je mogla dosta stopajov napraviti, prle kak osvedoči svecko oblast, da list ne bo škodo državi. Naj bo me-la cerkvena oblast orožje proti vsem odkritim i zakritim sovražnikom slovenskoga ljudstva i slovenskoga štampa, se je v Črensovskoj cerkvi začela duga pobožnost. Na spomin te pobožnosti i na spomin odločnoga nastopa sombatelskoga puškepa, pokojnoga dr. István-a Vilmoša, ki so po njej nemarajoč na krik židovskoga i liberalnoga tabora, dovolili vōdavanje M. Lista, smo začeli ravno zdaj 25 letnico obhajati. Marija je poslušnola molitve svoje dece, premagala je sovražnike svoje i dala je na veliki hasek nemrtelnim dūšam dobro čtenje do rok. Zahvalni narod je sprejeo njeni dar i ga je taki tūdi po njej imenūvao za „Marijin List“, čeravno je njegov prvi naslov bio „Nevtepeno Poprijeta Devica Marija, Zmožna Gospa Vogrska.“ I narodov naziv je pohitroma sprejelo tūdi vredništvo lista i ga je prekrstilo v „M. LIST“. Naslov „Zmožna Gospa Vogrska“ je pa bio popolnoma cerkveni naslov, ar smo v bivšoj državi 8. oktobra obhajali od Svete Stolice predpisan svetek „Magna Domina Hungarorum“, ka po naše pomeni „Zmožna Gospa Vogrska“, šteri den so vsi narodi, ki so spadali pod vogrsko državo, hvalo davali nebeskoj Materi za dare, štere je v vnoгих stotinaj let delila vsem, ki so v mejaj vogrske države živeli. Mi smo šteli že vnoга leta prle izdati slovenski pobožen list, a cerkvena oblast je — žalibog — bila preslaba, da bi se vūpala sovražnikom Cerkve zameriti, raj se je Bogi zamerila, i ne je dovolila izdavanje pobožnoga slovenskoga lista. Moglo je več let minoti, dokeč je dobila to moč i odločnost v dr. Istváni Vilmoši, ki so dovolili naš M. List. To moč njim je pa sproso veliki šereg pobožnih dūš, ki so v Črensovskoj cerkvi goreče i stanovitno prosile Marijine pomoči za to.

To je kratka zgodovina začetka M. Lista i na kratko povedani vzrok, zakaj smo začeli letos ravno v tom časi obslužavati 25 letnico M. Lista. Prečastiti gospod Baša Ivan, plebanoš i ešpereš Lendavske ešperešije, so 14. julija to vse obširno razložili v svojoj lepoj predgi, štero je velika vnožina ljudi poslušala poleg širitelov.

Kda na papir vržemo te stare pa lepe spomine, ne smemo mimo njih iti, ka ne bi si en lepi navuk vtrgali ž njih. I te je, ka so tūdi pri vodstvu cerkvene uprave krivice i ka se te ne držijo, nego premagajo z molitvijov. Ne šinfati cerkev, nego boriti se ponizno ino moliti, če je ne vse tak prav kak bi moglo biti. To je navuk, ki si ga moremo v dūšo vcepiti, če ne vse v redi pri cerkvi.

Kak se je pa vršila pobožnost 25 letnice za širitele? Vsi so bili

pozvani na 14. julij v Črensovce i prišli so skoro tudi vsi. Če sami neso mogli, so pa poslali svoje zastopnike, ženo, deco, ki njim pač pomagajo širiti M. Lista. Okroglo 100 se jih zbralo. Ki so na deli, v tujini, ki so prestari, betežasti, neso mogli priti, a teh je malo. Prišli so z daleča; blizu 50 km. poti je mogo nešterni napraviti prle kak je prišo v Črensovce pa z ljübezni do Bl. Device Marije je rad to težavno pot napravo, naj pride samo k pobožnosti, naj vidi samo svoje pajdaše i pajdašice, šterih dozday neje poznao, ki so ž njim v ednoj vrsti pri širjenji Marijine slave na zemlji i ki bodo ž njim tudi v ednoj vrsti deležni velike plače v nebi, štero bo nebeska Mati delila vsem ki so jo po širjenji M. Lista, odičili. Bila je zastopana Gorička i Ravenska poleg Dolenska, štera je me-la najbliže do mesta pobožnosti.

Čerkev sv. Križa v Črensovcih, kje so se vršile pred 25 leti na čast Bl. D Mariji pobožnosti, ki so sprosile dovoljenje cerkvene oblasti za izdavanje M. Lista.

Pobožnosti so se vršile v etom redi. Rana sv. meša se je služila ob 7. Služili so jo vrednik M. Lista. Pri toj so bili že navzoči tisti širitelje, ki so den prvle prišli v Črensovce. Sprejeli so k sebi tudi telo Gospodno. Meša se je služila pred Najsvetejšim, za vse širitelje žive i pokojne i po njej je bila predga, v šteroj so vrednik M. Lista razložili, ka je M. List 25 let predgao slovenskomi narodi i ka bo odsehnal tudi, naj ga samo poslušamo. Marija je predgala po njem z svojov čistočov i vsmiljenostjov. Zato je oblečen oltar v belo i zato ma belina nekaj modrine, ka si mi vsi prizadevamo, naj bo naša duša čista od grehov i naj bomo vsi vsmiljeni. (Dale.)

Blaženi Bosko Ivan, apoštol mladine.

Cil življenja.

Bog je že v ranoj mladosti tomi dečkeci položil v srce gorečo željo, da bi mogel ednok postati duhovnik in delati za mladino. Ta misel njemu je bila v glavi noč in den, pa tudi pri prvom sv. obhajili je proso Jezusa za to milost, naj njemu ednok spuni to željo.

Leta 1826. v meseci juniji so v bližnji farnoj cerkvi bili velki misijoni. Misijonarje so s svojimi pridigami vnožino naroda vkup privabili. Tudi naš Ivan, ki je te meo edenajst let, je z drugimi iz svoje vesi zahajal k tem predgam. Gda je ednok šel iz cerkve proti domi, je srečal novoga kaplana iz Murialdo, gospoda Kaloso. Pobožni duhovnik ga je pitao, kak njemu je ime, potem pa če je razmo obe predgi tistoga dneva. Deček je znal ponoviti skoro s cela obe predgi, tak ka so se g. kaplan nej malo začudivali in zato so ga pitali: „Bi se ti rad včio.“ — „Jako rad!“ — „Što ti pa to brani?“ — „Moj brat Anton.“ — „Pa zakaj?“ — „On pravi ka se z včenjom samo čas zapravla in ka jes njemu moram pomagati na njivaj.“ — „Ka bi ti rad postao, gda bi se izšolao?“ — „Duhovnik!“ — „Pa zakaj bi rad postao duhovnik?“ — „Zato, da bi mogel svoje tovariše povčiti v krščanskoj veri, ar vnogi so nej ravno božni, nego znajo takši postati, zato ka se nišče za nje ne briga!“

Ivan je s tem g. kaplana jako pridobo in so njemu tak pravili: „Bodi vesel! Jaz bom skrbo za tebe in za tvoje šolanje. Povej svojoj materi, naj v nedelo pridejo s tebov k meni, da se pogovorimo o vsem.“ Tak se je tudi zgodilo in mali Ivan se je začel redno včiti.

Trpljenje in veselje maloga Ivana.

V zimskom časi je Ivan zahajal vsaki den k g. kaplani Kaloso v šolo. Dečko se je dobro včio. Nego komaj je zimski čas mino, je Anton, njegov polbrat, nej več trpo, ka bi Ivan s knjigami krato čas, medtem ka je vnojo dela na polji. Ivan je šče smeo samo zajtra zaran v šolo, popoldne je pa mogel iti na njive. Pa Anton tudi s tem nej bio zadovolen; kregao se je vsaki boži den in preganjal maloga dečkeca brez smilenja. Zato je mati sklenola Ivana poslati k kakšoj poznanoj družini, gde bi mer meo.

Bila je že kesna jesen, gda se je podal z domi. V roki je neseo mali zavitek, v šterom je bilo malo obleke in par knjig. Pri vnoгий družinaj se je oglaso, vsem je povedao kakši siromaček je in smilo se je vnoгим, nego nej so ga gorvzeli, ar je zima bila blüzi in so hlapcov nej nūcali. Mati njemu je pravila, ka ga družina Molja gvišno gorvzeme. Ta je prišeo proti večeri. Vsa družina je bila zbrana in je pripravlala vrbove šibe za gorice. „Ka pa iščeš, dečko?“ — ga pita eden. „Mati so me poslali, da bi pri vas bio za hlapca.“

„Što je tvoja mati in zakaj te pošila od hiše tak mladoga“

„Moja mati se imenuje Margita Bosko. Gda je vidila, kak moj brat z menov božno ravna, je sklenola, ka me služiti pošle. Včera mi je pravila: Vzemi svojo oblekco in pojdi iskat si službe; če te nindri ne sprejmejo, te idi k Moljevim, tam pitaj za gospodara, povej njemu, ka te pošila tvoja mati in vüpa, ka te bo gorvzeo.“

„Ti nesrečen deček!“ odgovori gospodar, „jaz te nemrem sprejeti v službo. Zdaj je blüzi zima in što ma kakše hlapce, je zdaj odpüšča iz službe. Zato potrpi in povrni se nazaj domo.“

„Sprejmite me v imeni božem. Meni nej trbej nikše plače, zadosta mi je, če me obdržite.“

„Kaj pa bom s tebov? Pri kakšem deli te naj ponücam?“

Ivan se je razjokao.

„Sprejmite me“, je ponavlaol, „sprejmite me. Jaz se tü na tla sedem in se ne genem odtü. Ne, jaz ne bom što!“ — In Ivan si je seo med drüge in začno delati. Gospodinji Doroteji so skuze porosile lica, gda je to vidila; nagovarjala je svojega moža, naj dečkeca obdrži par dni in Iwana so resan sprejeli.

Ivan je pri Moljevij ostao dve leti za hlapca. Bio je vrlí, pošten, delaven i v kratkom časi so ga vsi radi meli. S svojov lübeznostjov je pridobol precí dečkecov, šteri so ob nedelaj redno k njemi zahajali. On njim je najprle napravo kratko zabavo, potem njim je povedao predgo, štero je čüo v cerkvi, nato so vsi vküp molili litanije eli roznivenec, na konci so pa popevali pobožne pesmi.

Bodi popolen.

VII.

Slüžabnik boži biti se pravi: meti velko lübezen do bližnjega, trden biti, ka se v vsem spunjavle boža vola, v preprostosti i poniznosti zavüpati na Boga i strpno prenašati svoje napake i nepopolnosti drügij. (Sv. Francišek Sal.)

Celo življenje svetoga Franciška Saleškoga i svetoga Vincencija Pavljanskoga je bilo napunjeno z gornjov jakostjov i po toj jakosti sta oba postanola tak velka slüžabnika boživa.

V knjigi življenja jütrovih očakov čtemo, ka je živo eden svetnik po imeni Fintanus, šteroga je vsakši den obiskao angeo. Pripetilo se je pa, ka je Fintanus ednok ostao več dni po vrsti brez toga obiska angela. Kda ga je angeo za nekolko dni po tom obiskao, ga je Fintanus pitao, zakaj je ne tak dugo prišeo. Angeo je odgovoro: „Zato sam nej prišeo k tebi, ár mi je bilo dano, ka bodem navzoči pri smrti Motue, šteri je bio velki slüžabnik boži in boljši kak si ti, ár je dosejno vekšo popolnost, kak ti. Nikdar je ne razžalo svoje bližnje i nikdar je ne proti bližnjemi gučao kaj lagojega. Nikdar se je ne tožo na vreme ali na kaj drügo-ga, nego se je v vsej stvaraj popunoma vdao v božo volo.“

Sveta Gertruda je bila ednok jako žalostna zavolo edne male napake, štero je od časa do časa včinila i je prosila Boga, ka bi jo te napake občüvao. Bog pa njoj je pravo: „Ali želeš, ka vzemem sebi velko čest, tebi pa velki zaslüžek? Znaj, ka vsaki, ki napravi kakšo napako pa jo sam sprevidi zadobi s tem za sebe velki zaslüžek. Zednim pa tüdi vsikdar, kda se čuva te napake iz lübezni do mene, časti s tem mene tak kak časti batrivni vojak svojega krala, če se batrivno bojüje i premaga njegove neprijatele.“

Molitev: Moj Bog, kak malo lübezni ešče mam jaz do bližnjega! Kak malo prenašam njegove slabosti i kak sam ešče slab! Ali si me ne pri svetój firmi potrdol za svojega vojaka? Pa li sam Ti bio neveren vo-

jak šteri sam se družo s tvojimi sovražniki. Glej, zdaj trdno sklenem, ka v vsej bojaj vstrpim, ka vse slabosti bližnjega strpljivo prenašam i se vsikdar vdano tebi posvetim!

Od „Doma sv. Frančiška“.

Novi črepi. Novih črepov smo dobili štiri, tak jih mamozdaj 156. Moremo jih meti 800, prle ne moremo začeti z zidanjom.

Novih kamlov nesmo v tom časi dobili. Mamoz jih kak prle naznadjeno, 81. Moremo jih meti 800. Dokeč nemamo 800 črepov i 800 kamlov, ne moremo strehe za sirote goripoisaviti i njim potrebno pohišstvo spraviti.

Kaksi kamli so to? I kakši črepi so to? Tak se spitavajo vnog ljudje. Mi odgovorimo vsakomi spitavajočemi, ka samo tisti zarazmi, kakši so ti kamli i črepi, ki küpi bar ednoga. Naj vsaki, komi je dober Bog dao vrednost, v žep segne i darüje 12 dolarov ali 650 dinarov, tisti küpi en črep ali kamen. I kak to včini, včasi zarazmi kakši so ti kamli i črepi. Neso iz zlata, niti iz demanta, nego še iz dragšega materijala, zato ka samo v nebesaj kopajo tisto rüdo, štera se da vkovati v nebesko korono smiljemomi darovniki. Kamen ali črep, šteroga što najmre küpi za sirote, se spremeni v nebeski kamen, ki ne bode kinčo siromaka, nego darovnika vso večnost. O spravite si dosta teh kamlov, kim je smiljeni Jezuš dao vrednost.

Diplomo so si zaslužili : Fras Ferdinand i žena r. Norčič Treza z Bakovec i Rihard Jakob iz Vukovara; te zadnji dar so nam pali doposlali preč. gospod kvardijan Knaus.

Dopunila je svoj črep Horvat Mar' z Števanovec, poslala nam je 112 din.

Gorečnost šoiski sester. Šolske sestre pri Sv. Petri pri Maribori so nabrale i nam doposlale 500 din.

Lopo uspelo nabiranje. Čurič Treza z Trnja i sestra Kranjec Jerneja iz Žizkov sta v Medjim. na Horvatskom v par dnevah nabrale 1390 din.

Neoprošeni se podajo iz ljübezni do sirot za nabiranje darov. Tak je nabrala Copot Magdalena iz Berkovec na Štajarskom 160 din. 60 par, Horvat Janoš i Orša z Bakovec pa sta tü nabrala 158 din. 30 par.

Genljiva zahvalnost. Zadnjič smo napisali, ka nam je Gomboc Štefan poslao po Rankovskoj pošti 100 din., ne da bi naznajo, iz štere vesi je darovnik. Zdaj smo dobili od darovnika sledeče lepo pismo: „Velecenjeni odbor „Doma sv. Frančiška!“ Kda smo poslali na „Dom sv. Frančiška“ 100 din., ne smo naznanili občine bivanja našega. Čtemo pa v Marijinom listi, naj se javimo, odket smo. Stanüjemo v Borejcih, p. Rankovci: Štefan Gomboc i žena. Midva sva zročila te mali dar iz zahvalnosti za sirote, ar nama je zbetežala mati peterih pučekov; v nevoli sva se odločila, ka če nama jo ljübi Bog obvarje, dava sto din. od nje vrednosti za sirote. Pa naj je poslušno Bog: zato tüdi miva ne sva zatajila najne oblüb. Pa se nadale tüdi spomeniva, če nama bo sreća mila, če bi se znajšeo nabirateo v našoj občini za zrnje: tüdi miva vzemeva z svojega tala par prgišč za sirote, če li ka mali pov mava. Prosiva tüdi odpüşčenje, da se drzneva to slabo pismo k njim poslati.“ Štefan Gomboc i žena, Borejci.

Žita, pšenice, ovsa, ječmena ki je kpj namlato, naj dene par prgišč aa strani i naš odbor obavesti, kda lahko pride po te dar za sirote.

Vsem darovnikom povrni vsmiljenost vsmiljeno Srce Jezušovo! Vse prosi na vsmiljenost do sirot

Odbor.

Dika Marijina.

Spisao : Sv. ALFONZ LIGUORI.

„Marija je tudi Mati spokornih grešnikov.“

Marija je razodela svetoj Brigiti, ka je ne samo Mati pravičnih in nedužnij, nego je tudi Mati grešnikov, samo če majo volo, ka se pobošajo. Vsaki grešnik, ki se žele pobošati in se zateče k Mariji, najde pri njoj zaistino blagodarnost, ár je Marija ešče bole blagodarna kak telovna mati. Sveti papa Gregor so ednok ete reči pisali vojvodinji Matildi: Če ne bodeš več grešila, bodi gvišna, ka Ti bo Marija bole radodarna, kak tvoja telovna mati. (S. Greg. lib.

1. ep. 47.) Što žele biti sin te vzvišene Matere, more najprle dati slovo grehom in po tom sme vüpati, ka bode sprejet za Marijinoga sina.

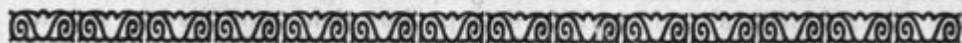
V svetij knjigaj čtemo ete reči: „Vstanola je njena deca in jo poveličavala.“ (Preg. XXXI. 28.) Rihard te reči etak tumači: zapisano je najprvo „vstanoli so“ in komaj po tom stojijo reči „njena deca“. To zato-gavolo, ár nišče nemre biti Marijino dete, či se prle ne potrüdi, ka se oslobodi in vstane od grehov. Sveti Peter Krizolog pravi: „Tisti, šteri ostane v smrtnom grehi ne zasluži, ka bi bio sin tak vzvišene matere.“ Tisti, ki čini takša dela, štera se protivijo delom Marijinim, s tem izkažüvle, ka

je nej njeni sin. Marija je ponizna, grešnik pa žele biti in ostati nečisti. Marija je puna lübezni, grešnik pa je pun sovraštva do bližnjega. To je znamenje, ka je ne sin tak vzvišene Matere in ka to niti ne želi biti. Marijini sinovje, pravi nadale Rihard, nasledüjejo Marijo v njeni čistoci, poniznosti, milosrčnosti in smilenosti. Kak pa bi se mogoce zvati Marijin sin tisti, šteri njoj s svojim življenjom pripravla samo žalost? Ednok se je nekši velki grešnik obrno k Mariji in njoj je pravo: „Izkaži se, če si moja Mati“, pa njemi preblažena Devica odgovorila: „Skaži se ti, ka si moj sin.“ Nekši drugi grešnik se je ednok ravnotak obrno k Mariji z rečmi: „Mati smilenja“, pa njemi je Marija odgovorila: „Če vi grešniki želite, ka bi Vam pomagala, ne zavete Mater smilenja, ne obstanete pa, ka s svojmi grehi ne bi pripomogli k tomi, ka bodem Mati žalosti in bolečin in Mati bridkosti in trpljenja.“

„Prokleti naj bode od Boga tisti, šteri razžalosti mater.“ (Eccl. 18 3.) To znači, pravi Rihard k tem rečem, ka to prokletstvo napovedavle Bog pred vsem tistim, šteri razžalostijo svojo dobro Mater Marijo s svojim slabim življenjom in s svojov nespokornostjov.

Posebno pravimo to reč nespokornost, zato, ar čiravno je što velki grešnik in čiravno je nej grehe zapüsto, nego se itak trüdi, ka grehe zapüsti, je gvišno, ka bode Marija takšemi grešniki pomagala, ka zadobi nazaj božo miloščo in se grehov oslobodi. To je zvedila sveta Brigita iz vüst Jezuša Kristuša, kda je pravo svojoj Materi: „Ti pomagaš vsakomi, šteri se mantra, ka bi gori vstano in ne dopüstiš, ka bi što bio brez Tvoje tolažbe.“

Dokeč je grešnik trdokoren v grehi, ga Marija nemre lübiti. Če se pa kakši grešnik nemre osloboditi kakšega greha, šteri ga drži in napravi za peklenskoga služabnika, pa se vseedno obrne z zavüpanjom in z stalnostjov k Mariji in jo prosi, ka ga oslobodi toga greha, je pa gvišno, ka njemi bode Marija pomagala in ga pripelala nazaj na pot zveličanja. Miseo, ka so vse molitvi in vsa dobra dela, štera so opravlena v smrtnom grehi, grešna, ta miseo je krivoverska in jo je cerkveni zbor v Tridenti obsodo. Sveti Bernard vči, ka je molitev grešnikova tüdi lejko koristna za to, ka se grešnik oslobodi grehov, čiravno je ta molitev ne tak lepa, ar je nej izgovorjena v stani bože milosti. Sveti Tomaž (II. 2 qu 278 a. 2 ad 1.) pravi k tomi, ka je molitev grešnika brez zaslüženja, ali pri vsem tom pa molitev grešnika itak lejko dosegne bože odpüščenje, ar se ono, ka se od Boga prosi, ne izprosi zavolo zaslüženja, nego zavolo bože Dobrote in zavolo obečenja Jezuša Kristuša, šteri je pravo: „Vsaki, ki prosi, dobi.“ (Luk. XI. 10.)

O sveta Marija, kraljica vseh svetcov, prosi za mene, naj v svojem stani v popolnosti živem ino vmerjem, prosi za mene, ka do se na smrtno vüro vsi svetniki pri meni zdržavali.

O sveta Marija, k tebi kričim, k tebi zdihavam, tebe želem, z celim srcom po tebi hrepenim, moja düša te prosi, ka bi jo vodila na smrtno vüro, ka more najti svojega ljübljenca na sredini večne dike i ka de ž njim prebivala na vse večne čase.

Romarska predga g. Radoha Jožefa, ravnatelja Martinišča, na Bledi

Marija skoz življenje
voditi srečno znaš,

Ti pelji skoz trpljenje
življenja čolnič naš.

Komaj pride človek nasvet, že pretače skuze. V življenji se joče neštokrat. Prle kak se njemi zatisnejo oči, se prikažeta dve zadnjivi skuzi. Zato se po vsaj pravici te svet zove skuzna dolina, po vsaj pravici pravimo, ka je človeče življenje vojska.

Na našem potüvanji po tej dolini pa dostakrat doživemo to, ka doživejo potniki po püščavi. Cele dneve hodijo po vročem pesiki. Ne vidijo ne drevja, ne trave, ne vode, Vse je püsto. Naedno^{ok} pa samo zagledajo, kak srednje velki ogracek, lepi zeleni kraj. Tü henjajo, svoje butare odložijo i se odpočijejo, da potem znova črstvo idejo naprej. Tomi zelenomi kraji pravijo „oaza.“

Na tom romanji, dragi krščeniki, smo mi doživeli toliko düšne sladkosti, toliko srčne tolažbe, ka smo pozabili na vse nevole, na vse trpljenje. Najšli smo *oazo*. To se je vidilo najbolje na Brezji. Že prvi den je vsaki opravo dobro sveto spoved. Tak je najšeo najdragši kinč, najšeo je mer svoje düšnevesti. In što naj popiše, kelko je to vredno? Cele duge võre smo klečali ali stali pred lepim Marijinom oltarom. Naše oči, orošene od skuz veselja, so nepremično gledale Materin mili obraz. Naše srce, puno nebeske sreče, je pošilalo tiho in vročo molitev pred njeni tron. Naš jezik je popevao Marijine pesmi s takšov sladkostjov, kak že davno ne. To vse se je najbolje vidilo snočkar po prošeciji. Kesno v noč je bilo, trüdni smo bili, ali nikak smo se ne mogli ločiti od miloga Marijinoga obraza. Naj raj bi ostali zmerom tü, kak je šteo ostati na gori Tabor sv. Peter, rekoč: „Gospod, dobro nam je tü biti.“

O srečna oaza! Zakaj smo te mogli zapüstiti? Zakaj nemrejo naše düše počivati pri tebi bar ešče nekaj dni? O, že znamo zakaj. Zato, ar je naše življenje edno stalno romanje proti večnoj oazi, proti nebesam, gde mo počivali celo večnost.

Da, dragi kščeniki, naše romanje je ešče dolgo. Kelko nevarnosti za düšo i za telo nas ešče čaka. Kelko neprijatelov si brüsi svoje orožje, da nas napadnejo. Što de nas brano? Marija Pomočnica krščenikov. Ona bo ponižala gizdave brezverce, šteri nam nastavljajo zanke s svojimi protiverškimi spisi, da bi zamorili v našem srci tisto vero, štera nas dela ravno te dni tak srečne. Ona vkroti naše preganjalce, ogrizovalce i vse tiste, šteri nas sovražijo ali zametavlejo, nam pa bo dala potrplivost vse to prenašati brezi preklinjanja. Marija Pomočnica bo pogrnila svoj plašč nad nami, gda de nas hüdi düh skušao zapelati v greh. Ona nam vužge lübezen do jakosti i mržnjo do greha, gdakoli de nas grešno poželenje vleklo v njegovo nasladnost. Marija Pomočnica bo dala starišom pravo razumevanje za vzgojo dece, toj pa lübezen do starišov. Vse to, pa ešče več, zadobimo od Marije, či jo bomo goreče prosili i po njenoj voli živeli.

Eden slikar je naslikao sledeče: Pred Bogom stoji Mati boža, oči obrača k Bogi, z rokami kaže na zemlo. Tam doli, v dolini skuz, pa stoji vnožica lüdi. Vsaki drži v roki prošnjo, vsi prosijo: Tü stoji betežnik: „za zdravje!“ tam: „za srečno zadnjo võro!“ Tü stoji grešnik: „za

pokoro!“, tam spokornik: „za stanovitnost!“ — Tü stoji dete: „za stariše!“, tam stojijo stariši: „za deco!“ — Tü stoji mladenec: „za zmago!“, tam mladenka: „za mer srca!“ Tü stoji žena: „za družinsko srečo!“, tam stoji mož: „za srečo domovine!“ . . . Z nebes pa se spuščajo angelci na zemlo: Poslušnjena je tvoja prošnja, poslušnjene so vaše prošnje, po prošnji Marije Device. Tebi zdravje, njemi pa srečna zadnja vöra Tebi kesanje i trden sklep, tebi pa stanovitnost v dobrom. To za tvoje stariše tebi, vam pa to za vašo deco. Srečo družini i blagostanje domovini. Vse to po priprošnji Marije Device.

O, kelko gorečih prošenj ste te dni razodele Mariji, ve, naše dobre matere. Dugo vas je že nekaj težilo na srci i ste komaj čakale, da bi najšle tolažbo. Najšle ste jo i zdaj ste srečne.

Pa kak ne bi? Vej ste povedale svojoj nebeskoj Materi, ka doma mate zapravlivoga, mlačnoga ali betežnoga moža, naj ga razsvetli, spreobrne, naj njemi da zdravje. Povedale ste njoj, ka je to grozna bolečina za materino srce, či jo deca zametavlejo. Prosile ste jo za spreobrnenje razvüždanoga sina, za poniznost gizdavoj hčeri. Sposebnim vzdihom in trepetom ste njoj zročile sineka, šteroga bi rade, da bi postao dühovnik. Pa što bi mogoce preračunati vaše žele, vaše vzdihne i prošnje? Marija je vse sprejela pa je bo tüdi spunila.

Pa ti, dragi mož i oča, ka si proso Marijo? Tvoja vera v njeno pomoč je tak močna, da kajkoli si proso, te bo poslušnola. Mladenec i mladenka, vajine srčne prošnje so angelci najprle nesli k Mariji, ar ste vi njeni ljubenci i ljublenke. Kak vas ona rada ma, to se ne da popisati.

Dragi krščeniki! Gda smo se v čunaj pelali k toj Marijinoj cerkvisi smo spevali;

Marija skoz življenje
voditi srečno znaš,

Ti pelji skoz trpljenje
življenja čolnič naš.

To pesem radi ponavljajmo, dokeč ne pride tista srečna vöra, v šteroj henjamo romati po toj skuznoj dolini, ar čunič našega življenja pride v pristanišče nebeske slave. Amen.

CERKVENI - GLAS!

J. KONTLEA

Zahvalna pobožnost. Juna 16. so opravili vrednik našega lista zahvalno božo službo za vse tiste svoje dobrotnike, ki so jih pred desetimi leti pomagali rešiti iz krute boljševiške roke, ki jih je na smrt iskala. Po sv. meši, štera je bila pred Najsvetejšim, se je spopevao Te Deum. Pri svetoj meši so se njihovi dobrotniki prečistili i kak so oni sveto mešo za

nje, tak so ti sveto prečiščavanje za njih darovali. Poldne so meli svoje dobrotnike za goste, kda so se z genjenim srcem znova zahvalili vsem kak zajtra v cerkvi za njihovo dobroto. Po končanom obedi so se dali vsi fotografirati. Ešče letos se bodo obširnej pisali dogodki, ki so se pred desetimi leti pri nas godili, i ki so pri nas bili tak silni, da so urednik mogli z drugimi duhovniki vred skrivati ino iskati zavetje pri dobrih ljudeh.

Lepi tešament. Po smrti nekšega trgovca so najšli ete tešament: Nemam dece, ki bi molili na mojem grobi. Zato darujem določeno šumo za vzgojo domačega misijonara. Te duhovnik bo gda pri oltari moło za mojo dušo i za mojo rodbino“.

Čüdni rožni venec. Mali zamorček je nekoč proso misijonara, da bi njemi prste blagoslovo.

„Čemi?“ ga pita radovedni misijonar.

„Ar nemam rožnoga venca i molim na prste,“ njemi odgovori črni dečko. „Pa blagoslovimi mi, prosim, vse prste, da dobim vsakšikrat popolen odpustek.“

Nenavadno prvenstvo. Držina Cadoux (Kadu) v Freiburgi (Švica) je dosegla prelepo prvenstvo v duhovniških i redovniških pozvanjih. Letos posvečeni sin novomešnik ma še dva brata bogoslovca i tri sestre redovnice. Oča majo brata misijonara i sestro misjonarko, mati pa štiri brate duhvnike i sestro redovnico. Novomešnik ma že osem bratancov redovnikov i sedem svetnih duhovnikov. Sam je trinajsto dete v družini. — Tū naj bi tekmovala naše družine.

Amerikanskih katoličanskih misijonarov dela na Kitajskom 187, i to 112 duhovnikov, 7 bratov i 68 sester.

Misijonsko svedočanstvo cerkve. Že nekda, pa tūdi zdaj se cerkvi v oči meče, da je proti socialna, da je proti siromaškomi ljudstvi, da je teda ne potrebna. Poglejte, če je to istina!

Prvi zakon, ki je odpravo nedeljsko delo, je bio sprejeti od katoličanske večine 14. nov. 1814. Prvi zakon za varstvo delavk i dece so predlagali francoskomi parlamenti trije katoličanci l. 1841. Prvo kreditno zadru-go je ustanovo katoličanec Micent l. 1880. Za gluhoneme se je prvi zavzeo duhovnik de l' Epe'l. Zahtevo po pravičnih i zadostnih plačah je stavo papa Leon XIII. To je najlepše misijonsko svedočanstvo.

Sultan Rubinda v lhagiri v vikariati Bokobi je bio prle protestant, zdaj je pa prestopo v katoličansko vero.

V Togi v Afriki je bio septembra 1929 posvečen prvi domači duhovnik.

VSEBINA :

K Materi Mariji	Stran 1	ga Lista	„ 7
Predga preč. g. Žal'ar Alojza,		Blaženi Bosko Ivan apostol	
kaplana beltinskoga, na		mladine	„ 9
Brezjah	„ 2	Bodi popolen	„ 10
Življenjepis Chambon Marije		Od „Doma sv. Franciška“	„ 11
Marte, laične sestre reda		Dika Marijina	„ 12
Marijnoga obiskavanja	„ 4	Romarska predga g. Radoha	
Marija, kraljica nebes i zemle	„ 5	Jožefa, ravnatelja Martiniš-	
Iskrice	„ 6	ča, na Bledi	„ 14
Začetek 25. letnice Marijino-		Cerkveni glasi	„ 15